

Podatkowi od wzbogacenia wojennego

podlegają korzyści ze spłaty długów: złoty za złoty

Dekret z dn. 27 lipca 1949 r. o zmianie dekretu o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (ogł. w Dz. U. Nr 45 z 1949, a wchodzący w życie z dniem ogłoszenia t. j. 6. VIII. 1949) wiąże się merytorycznie z omówionymi na str. 1 przepisami dekretu o zaciąganiu nowych i określaniu wysokości nieumorzonych zobowiązań pieniężnych.

Dekret zmierza do opodatkowania KORZYŚCI, JAKIE DŁUŻNIK OSIAGA Z REGULACJI ZOBOWIĄZAŃ PIENIĘŻNYCH W SUMIE NOMINALNEJ. Korzyści te stanowią WZBOGACENIE, PODLEGAJĄCE PODATKOWI. Opodatkowanie tego wzbogacenia podyktowane jest wzglę-

Szkoła im. Małgorzaty Fornalskiej

Na wczorajszym posiedzeniu plenarnym Miejska Rada Narodowa uchwaliła jednogłośnie na wniosek Klubu Radnych PZPR nazwać szkołę na Karolewie, której otwarcie nastąpi w najbliższym czasie, **szkołą imienia Małgorzaty Fornalskiej**.

Przemawiający w imieniu Klubu Radnych PZPR radny — Wasilewski przedstawił zasługi zamordowanej przez Niemców w 1944 r. działaczki robotniczej, Małgorzaty Fornalskiej, która przed wojną aktywistka KPP, więźniem sanacji. W okresie okupacji brała udział w walce z Niemcami i położyła wielkie zasługi w zorganizowaniu Polskiej Partii Robotniczej. Była członkiem KC PPR. (25)

ŁÓDZKA
Fabryka Maszyn Jedwabniczych
zatrudni natychmiast:
1. ST. KSIĘGOWEGO — materiałowego,
2. TOKARZY,
3. ROBOTNIKÓW niewykwalifikowanych

Zgłoszenia przyjmuje Wydz. Personalny Fabryki, ul. Żeromskiego 96 od godz. 9—12. (k 970)

CENTRALA TEKSTYLNA
BIURO EKSPORTOWE C E T E B E W ŁÓDZI
zatrudni natychmiast:
SZEFA DZIAŁU EKONOMICZNEGO
z wyższym wykształceniem i znajomością języka angielskiego
KALKULATORA
ze znajomością kalkulacji w dziedzinie włókiennictwa.
Warunki do omówienia.
Oferty wraz z życiorysem należy składać w Dziale Personalnym C E T E B E w Łodzi, ul. Moniuszki 3. (k 945)

Guy de Maupassant

»KOCHANECZEK«

(„BEL - AMI“)

Przekład Anieli Mikuckiej

Mijały go amazonki, smukłe, z kibicią uwydatnioną przez ciemne sukno; miały wyraz wyniosły i nieprzystępny, które posiada wiele kobiet na koniu. Duroy bawił się recytowaniem półgłosem tak, jak się recytuje litanie w kościele, nazwisk, tytułów i zalet kochanków, których miały lub których im przypisywano; i czasem nawet zamiast powiedzieć:

Baron de Tangelet,
Książę de la Tour-Enguerrand;
mrucał: ze świata lesbijskiego —
Ludwika Michot, z Wodewilu,
Róża Marquetin, z Opery.

Ta gra bawiła go bardzo, jak gdyby pod surowymi pozorami stwierdzał istnienie wiecznej i głębokiej nicości ludzkiej; i był tym ubawiony, podniecony, pocieszony.

Potem powiedział głośno: „Zgraja hipokrytów!“ i wzrokiem zaczął szukać jeźdźców, o których krążyły najgrubsze plotki.

Zauważył wielu, których podejrzewano, że oszukują przy grze w karty, dla których kluby były w każdym razie poważnym źródłem dochodu, źródłem jedynym i z całą pewnością podejrzanym.

Inni, bardzo znani, żyli wyłącznie z dochodów swoich żon, co było powszechnie wiadome; inni z dochodów swoich kochanek, tak przynajmniej twierdzono. Wielu z nich płaciło długi (czyż honorowy), i nigdy nie można było odgadnąć, skąd zdobyli potrzebne na to pieniądze (taż sama bardzo podejrzana).

(59) na). Widział finansistów, których ogromny majątek pochodził z kradzieży i których przyjmowano wszędzie, nawet w najbardziej arystokratycznych domach; potem ludzi tak szanowanych, że drobni mieszczanie przechodząc zdejmovali kapelusze, ale ich bezczelne szachrajstwa w ważnych przedsięwzięciach narodowych nie były tajemnicą dla nikogo, kto znał kulisy wielkiego świata.

Wszyscy mieli wyniosłe miny, dumne usta, bezczelny wzrok: zarówno ci z faworytami jak i ci z wąsami.

Duroy śmiał się ciągle, powtarzając: „Ładna historia, zgraja łajdaków, zgraja żobów!“

Przejechał obok otwarty niski, prześlizgnięty powóz, ciągnięty wielkim klusem przez dwa szczupłe, białe konie, których grzywy i ogony aż fruwały, a powożony przez drobną, młodą blondynkę, znaną kurtyzaną, za którą siedziało dwóch groomów. Duroy zatrzymał się, pragnąc powitać ją ukłonem i zrobić oświecenie tej parweniuszce miłości, śmiało wystawiającej na tej promenadzie arystokratycznych hipokrytów wspaniałego luksusu, na który zarobiła w łóżku. Może czuł niewyraźnie, że mieli coś wspólnego, że łączyły ich naturalne więzy, że byli z tego samego gatunku, mieli taką samą duszę i że jego powodzenie osiągnięte było tego samego rodzaju odważnym postępowaniem.

Wracał wolniej, z sercem rozgrzanym zadowoleniem. Przed drzwiami swojej dawnej kochanki stanął trochę przed umówioną godziną.

Przyjęła go, podając mu usta, jak gdyby nie było żadnego zerwania i zapomniawszy nawet przez krótką chwilę o mądrej ostrożności, którą przeciwstawiała zawsze w swoim domu ich pieczętom. Potem powiedziała mu, całując zakręcone końce jego wąsów:

— Czy nie wiesz o moich kłopotach, mój kochany? Miałam nadzieję, że spędzimy prawdziwy miesiąc i o to spada mi na kark na sześć tygo-

dni mój mąż; wziął urlop. Ale nie chcę żyć przez sześć tygodni bez widywania ciebie, zwłaszcza po naszym małym poróżnieniu. Posłuchaj więc, jak wszystko urządziłam. Przyjdiesz zaprosić mnie na obiad w poniedziałek, mówiłam mu już o tobie. Chcę przedstawić cię mężowi.

Duroy wahał się trochę, zakłopotany, ponieważ nie znajdował się dotąd nigdy wobec mężczyzny, którego żonę posiadał. Obawiał się, że się czymś zdradzi; odrobina zmieszania, spojrzeniem, byle czym.

— Nie — bąkał — wolę nie poznawać twojego męża.

Ona nalegała, ogromnie zdziwiona, stojąc przed nim i otwierając naiwnie oczy.

— Ależ dlaczego? Jakież to zabawne? To się zdarza każdego dnia! Nie przypuszczałam, że z ciebie taki głuptas, a to dobre!

Zraniła go:

— Dobrze, niech będzie, przyjdę na obiad w poniedziałek.

— Żeby to było zupełnie naturalne — dodała — będą Forestierowie. Zresztą wiesz, że nie bawi mnie przyjmowanie gości w domu.

Do poniedziałku Duroy nie myślał wcale o tym spotkaniu, ale gdy już wchodził na schody pani de Marelle, poczuł się dziwnie zmieszany; nie dlatego zresztą, że czuł odrazę na myśl, że poda rękę mężowi, że będzie pił jego wino i jadł jego chleb, ale bał się czegoś, nie wiedząc dokładnie czego.

Wprowadzono go do salonu i czekał jak zawsze. Potem otworzyły się drzwi do pokoju i spostrzegł wysokiego pana z białą brodą, z orderami, poważnego i poprawnego, który szedł ku niemu z drobiazgową grzecznością:

— Moja żona często opowiadała mi o panu, jestem zachwycony, że pana poznaję.

Kronika

sprzed 10 lat
15. IX. 1939 rok

15.9.1939 r. Jak wyglądała sytuacja na froncie polskim w piętnastym dniu wojny? Na poszczególnych odcinkach toczą się jeszcze walki. Trwa bitwa nad Bzurą prowadzona przez gen. Kutrzebę siłami armii „Toruń“ i „Poznań“. Armie te znajdują się już w okrążeniu i opór ich nie ma żadnego strategicznego znaczenia. Podobnie wygląda sytuacja pod Warszawą, która otoczona przeważającymi siłami niemieckimi, walczy bohatercko do tragicznego końca.

Na wschodzie armia polska znajduje się już w całkowitym rozkładzie. Wojska niemieckie wdarły się potężnymi klinami w głąb kraju, od północy, zachodu i południa. Zajęty został Lublin. Pod Lwowem zorganizowano silny opór przeciwko nawałce niemieckiej. Strategicznie ma to takie znaczenie, jak walki okrążonych armii „Toruń“ i „Poznań“ — to znaczy żadne. Losy kampanii w Polsce są już wyraźnie przesądzone — wojna została przegrana.

Naczelny wódz z zagrożonego Włodzimierza Wołyńskiego przenosi swą kwatery do Kołomyi. Tu opracowuje ostatni już plan oporu: obronę tzw. przedmościa rumuńskiego.

Jakie ma znaczenie ten „plan“ w zestawieniu z sytuacją ogólnokrajową? Strategicznie żadne. Nie można też mówić tu o obronie honoru. Chyba, że obrona honoru miała się stać ucieczką rządu i sztabu generalnego do Rumunii. Być może, że tak się przedstawiało tym, którzy uciekali. Naród polski nazwał to jednak innym mianem: hańba.

Krwawiący żołnierz polski walczył do ostatka — nie z świadomością, że ostaniam ucieczkę swoich „wodzów“, ale z świadomością, że broni ojczyzny. Wykorzystywanie ofiary jego krwi, składanej w myśl żołnierskiej przysięgi, do ostaniania haniebnej ucieczki — było czynem, na jaki zdobyć się mogła zaiste tylko sanacyjna klika.

Targi Olsztyńskie do 18 bm.

OLSZTYN. 14.9. W związku z popularnością, jaką się cieszą Targi Olsztyńskie, przedłużono czas trwania targów do 18 bm.

Do obecnej chwili Targi Olsztyńskie odwiedziło ponad 50 tys. osób.

ś.t.p.
Stefania z Kozłowskich
TUKAJ
zmarła w dn. 14 września 1949 r. w wieku lat 30.
Pogrzeb odbędzie się w dniu 16 września 1949 r. o godzinie 10.00 w kościele św. Józefa na Chojnach o godzinie 17.
Mąż, Dzieci i Rodzina

Ciągnienie I KLASY 20 września
57 LOTERII

Ze sportu

Warszawa-Sztokholm 3:2 w tenisie

WARSZAWA, 14.9. W drugim dniu spotkania tenisowego Warszawa — Sztokholm nastąpiło dokończenie, przerwanej wczoraj gry pojedynczej mężczyzn Rohlson — Skonecki. W ostatnim secie Skonecki uzyskuje prowadzenie 2:0, po czym Rohlson wyrównuje na 2:2 i powtórnie 4:4. Lepiej grający Skonecki wygrywa jednak 6:4.

W następnym spotkaniu gry pojedynczej mężczyzn Rohlson zwyciężył Piątka 0:6, 6:3, 6:4.

W dalszym spotkaniu gry pojedynczej mężczyzn Skonecki pokonał Eliasona 5:7, 6:0, 6:3. Gra była zaciekła i ciekawa.

W grze podwójnej mężczyzn Rohlson — Eliason, Olejniszyn — Piątek, pierwszego seta wygrywają Szwedzi 6:3. Drugi set został przerwany, z powodu zapadających ciemności, przy stanie 1:2.

Mecz tenisowy Warszawa — Sztokholm zakończył się wynikiem 3:2.

Siatkówka w Pradze

Polska - Holandia 3:0 Polska - ZSRR 0:3

PRAGA, 14.9. W dalszym ciągu mistrzostw świata w siatkówce męskiej i mistrzostwo Europy w siatkówce żeńskiej, rozpoczęły się w środę spotkania pół finałowe.

W siatkówce żeńskiej Polska wygrała z Holandią 3:0 (15:0, 15:6, 15:4). Holenderki były bardzo słabym przeciwnikiem, toteż w drugim i trzecim secie Polki grały z kilkoma rezerwowymi.

W siatkówce męskiej ZSRR wygrał z Polską 3:0 (15:9, 15:5, 15:6). Drużyna polska zagrała najlepszy swój mecz, będąc w pierwszym secie równorzędnym przeciwnikiem. Najlepiej wypadli Antczak, Piechura i Plejewski. Drużyna ZSRR w meczu tym grała w najlepszym swym składzie. Spotkanie oglądało 8 tys. widzów.

